

TPSO JOURNAL

โอกาสทางการตลาดใน
CLMV และอินโดนีเซีย

ความสามารถทางการแข่งขันของ
เคมีภัณฑ์อินทรีย์ในตลาดจีน

Cost of Living

ISSN 2408-2465

9 772408 246502

TPSO

MOC
ZERO
CORRUPTION

Editor's Note

ก่อนจะเปลี่ยนผ่านสู่ศักราชใหม่ และก้าวเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอย่างเป็นทางการ วารสาร สนค. ขอเสนอโอกาสทางการตลาดที่ไฟักสเจาะลึกไปยัง 4 ประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่ม CLMV และ 1 ประเทศหมู่เกาะที่มีพัฒนาการทางเศรษฐกิจที่น่าจับตา โดยนำข้อมูลแนวทางการรูกตลาดของแต่ละประเทศมาเปิดเผยแบบเนื้อหา เน้นๆ ในคอลัมน์ Special Talk เพื่อปูทางสร้างความสำเร็จตั้งแต่ก่อนการลงทุน เพราะการเริ่มต้นที่ดี ย่อมมีชัยไปกว่าครึ่ง

ส่วนคอลัมน์ Special Report 1 นำเสนอปัจจัยต่างๆ ทางเศรษฐกิจที่ถูกนำมาพิจารณาเพื่อพัฒนา ศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันให้กับประเทศ ไม่ว่าจะเป็นค่าครองชีพด้านรายรับ-รายจ่าย ความเท่าเทียมกันของอำนาจการซื้อ เนื้อหาสาระอาจดูเหมือนหนัก แต่คอลัมน์นี้สุดผู้ชำนาญการ ของ สนค. กลับถ่ายทอดออกมาได้อย่างละเอียด เข้าใจง่าย และเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับนักลงทุน ที่ไม่มีพื้นฐานมาก่อน รวมทั้งรัฐบาลที่จะนำข้อมูลเหล่านี้ไปปรับประยุกต์ใช้ในการพัฒนาปัจจัยพื้นฐาน ของประเทศ เพื่อเอื้อต่อการเติบโตของภาคอุตสาหกรรมและการบริการในอนาคต

สำหรับผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ แนะนำให้ติดตามการวิเคราะห์ความสามารถ ทางการแข่งขันของอุตสาหกรรมนี้ในตลาดเงินแบบ 360 องศา โอกาสเติบโตในแดนมังกรมีอยู่อย่างแน่นอน ตามการเร่งพัฒนาแนวระเบียงเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และตะวันออก-ตะวันตก ซึ่งจะส่งผลดีต่อประเทศไทย ทั้งหมดนี้สามารถอ่านเพิ่มเติมได้ในคอลัมน์ Special Report 2

กองบรรณาธิการวารสาร สนค.

Getting Around with TPSO

เมื่อวันที่ 3 ธันวาคม 2558 ข้าราชการ สนค. เข้าร่วมพิธีถวายสัตย์ปฏิญาณฯ เพื่อเป็นข้าราชการ ที่ดีและพลังของแผ่นดิน

เมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2558 สมาคม เศรษฐศาสตร์ธรรมศาสตร์ ได้จัดสัมมนาที่ทาง เศรษฐกิจไทยปี 2559 ในหัวข้อ “ยุทธศาสตร์ไทย ก้าวไกลไปกับ CLMV” เนื่องจากเชื่อว่า การพัฒนา ประเทศไทยให้เติบโตไปกับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะ CLMV จะสร้างประโยชน์ร่วมกัน อย่างยั่งยืนในอนาคต ซึ่งภาครัฐและเอกชนต้องเตรียมตัวเพื่อการใช้ประโยชน์จากโอกาสดังกล่าว โดยสมาคมฯ ได้เชิญผู้ทรงคุณวุฒิทั้งจากภาครัฐ ภาคเอกชน นักวิชาการ และคณาจารย์ของ คณะเศรษฐศาสตร์ธรรมศาสตร์เข้าร่วมเสวนาระดมความคิดเห็น

ในส่วนของกระทรวงพาณิชย์ ผอ.สนค. ได้ให้เกียรติแสดงความคิดเห็นด้วย โดยเห็นว่า ไทยต้องให้ความสำคัญกับ CLMV เพราะคือเพื่อนบ้านของไทย และรัฐบาลปัจจุบันก็ให้ความสำคัญ กับนโยบาย Deepening ASEAN ซึ่งไทยควรให้ความสำคัญมากขึ้นกับการออกไปลงทุนต่างประเทศ การศึกษาข้อมูลตลาดในเชิงลึก รวมถึงพฤติกรรมผู้บริโภค และการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับธุรกิจบริการต่างๆ ที่แฝงอยู่ในตัวสินค้า

TPSO JOURNAL

วารสาร สนค.

ปีที่ 6 ฉบับที่ 53 ธันวาคม 2558

3 | Special Talk

โอกาสทางการตลาดใน CLMV และอินโดนีเซีย

4 | Special Report

Cost of Living

6 | Special Report

ความสามารถทางการแข่งขันของ เคมีภัณฑ์อินทรีย์ในตลาดจีน

8 | Economic Highlight

ภาพรวมเศรษฐกิจไทย

9 | Price Indices

ตัวชี้วัดเศรษฐกิจการค้า

10 | International Trade Focus

การค้าระหว่างประเทศของไทย : ตุลาคม 2558

11 | Commodities & FX

สถานการณ์ราคาทองคำ ราคาน้ำมัน อัตราแลกเปลี่ยน และราคาสินค้าเกษตร : พฤศจิกายน 2558

12 | Global News

บรรณาธิการ

ผู้อำนวยการ สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า

ผู้จัดทำ

TPSO
Trade Policy and Strategy Office

สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า กระทรวงพาณิชย์
563 ถนนพหลโยธิน ต.บางกระสอ อ.เมือง จ.นนทบุรี 11000
โทรศัพท์ 0 2507 7895 โทรสาร 0 2547 5687

โอกาสทางการตลาดใน CLMV และอินโดนีเซีย

ประเทศไทยมีความได้เปรียบด้านการมีพรมแดนติดหรือสามารถเชื่อมต่อกับประเทศอาเซียนมากที่สุด โดยเฉพาะ CLMV ที่มีการเติบโตสูง ขณะที่อินโดนีเซียก็พัฒนาการทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว ผู้ประกอบการไทยจึงไม่ควรมองข้ามโอกาสในตลาดใกล้บ้านดังกล่าว

กัมพูชา : เศรษฐกิจขยายตัวร้อยละ 7 ต่อปี ร้อยละ 60 ของประชากรมีอายุต่ำกว่า 35 ปี และมีทรัพยากรธรรมชาติที่ยังอุดมสมบูรณ์

แนวทางการรุกตลาด : ควรมุ่งเน้นสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการแปรรูปสินค้าเกษตร เช่น เครื่องจักรกลการเกษตร รวมถึงการบริการด้านขนส่งและโลจิสติกส์เพื่อการส่งออก โดยสามารถใช้ท่าเรือแหลมฉบังของไทยในการขนส่งสินค้า ตลอดจนการบริการเพื่อรองรับการขยายตัวของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ เช่น การออกแบบ/ตกแต่งภายใน เป็นต้น นอกจากนี้ธุรกิจบันเทิงและภาพยนตร์ยังมีโอกาสในประเทศกัมพูชา ผ่านนโยบาย “วัฒนธรรมนำการค้า”

ควรเข้าไปลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และการย้ายฐานการผลิตของไทยไปกัมพูชา เพื่อใช้ประโยชน์จากแรงงานราคาถูกและสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรในการส่งออก **ในด้านการท่องเที่ยวควรร่วมมือกันผ่านโครงการ “2 Kingdoms 1 Destination”** โดยสองฝ่ายกำลังเร่งเปิดจุดผ่านแดนเพิ่มขึ้น และการเพิ่มเติมโควตาการเดินทางจากชายแดนไปถึงแหล่งท่องเที่ยวชั้นในของกัมพูชาจะช่วยให้การค้า การท่องเที่ยวสองฝ่ายขยายตัว ส่วนการ**แสวงหาวัตถุดิบทรัพยากรธรรมชาติ** โดยเฉพาะการเร่งรัดเจรจาขอสัมปทานที่ดินเพื่อให้เกษตรกรไทยสามารถไปปลูกข้าวในกัมพูชาได้แบบเข้าไป-เย็นกลับ ทำโรงไฟฟ้าขนาดเล็ก และโรงงานบำบัดน้ำเสียก็เป็นสาขาที่มีศักยภาพสำหรับนักธุรกิจไทย

ลาว : เศรษฐกิจขยายตัวร้อยละ 7-8 ต่อปี

แนวทางการรุกตลาด : ควรเน้นการค้าชายแดนมากขึ้น เนื่องจากไทย-ลาวได้ร่วมกันพัฒนา**อำนาจความสะดวกการค้าชายแดนและการค้าผ่านแดนในหลายจังหวัด** สำหรับการท่าตลาดควรขยายตลาดสู่เมืองรองและเมืองท่องเที่ยว**ในสินค้าที่ไทยมีศักยภาพ** เช่น สินค้าอุปโภคบริโภค และวัสดุก่อสร้าง เป็นต้น สำหรับอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานสูงควรพิจารณา**ย้ายฐานการผลิตเพื่อใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากร เช่น GSP** รวมทั้งเข้าไปลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษของลาว และกระจายการลงทุนศูนย์กระจายสินค้าบริเวณ**จุดเชื่อมโยงสู่ภูมิภาคที่สำคัญ** โดยเฉพาะบริเวณสะพานมิตรภาพ ด้านการท่องเที่ยวควรเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงอารยธรรม 2 ประเทศ อาทิ เส้นทางกำแพงเพชร-สุโขทัย-หลวงพระบาง-ไชยบุรี และเส้นทางเชื่อมโยงอีสานใต้-ลาว-เวียดนาม เป็นต้น และ**แสวงหาวัตถุดิบโดยการลงทุนสัมปทานเหมืองต่างๆ** อาทิ แร่ดีบุก ยิปซัม ตะกั่ว อัญมณี ทองคำ ถ่านหิน เกลือ ลิควิด และการลงทุนแหล่งไฟฟ้าพลังน้ำ รวมถึงการลงทุนในอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องกับทรัพยากร

ดังกล่าวที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนโดยรัฐบาลลาว

เวียดนาม : เศรษฐกิจขยายตัวร้อยละ 7-8% ต่อปี ภายหลังจากเปิดประเทศ เมื่อ 4-5 ปีที่ผ่านมา เวียดนามได้รับความสนใจจากนักลงทุนจากทั่วโลก เนื่องจากเป็นประเทศที่มีทรัพยากรทางธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ และต้องการพึ่งพาเงินลงทุนจากต่างประเทศในการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

แนวทางการรุกตลาด : ส่งเสริมการค้าชายแดนและการค้าผ่านแดน เนื่องจากมีพรมแดนติดกับประเทศไทยยาวที่สุด และมีมูลค่าการค้าชายแดนมากเป็นอันดับสองรองจากมาเลเซีย จึง**ควรส่งเสริมการลงทุนเพื่อใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากร เช่น GSP และแรงงานราคาถูก** และปัจจุบันกระทรวงพาณิชย์ได้ส่งเสริมการเข้าไปลงทุนในธุรกิจบริการและธุรกิจแฟรนไชส์ที่มีศักยภาพ ในด้านการท่องเที่ยว**ปัจจุบันมีการเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น**นอกเหนือจากทางบก เช่น การขยายเส้นทางท่องเที่ยวทางอากาศโดยขยายเส้นทางการบินตรงจากเมืองรองของไทยสู่แหล่งท่องเที่ยวสำคัญของเวียดนาม อาทิ มังคะเลย์ เป็นต้น รวมถึง**การเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวภูเก็ต-เมริด และเวียดนาม** ยังเป็นแหล่งวัตถุดิบที่สำคัญอีกด้วย เช่น ประมง น้ำมันดิบ และก๊าซธรรมชาติ

เวียดนาม : เศรษฐกิจขยายตัวร้อยละ 6% ต่อปี มีประชากรประมาณ 92 ล้านคน ร้อยละ 60 ของประชากรที่มีอายุต่ำกว่า 60 ปี อยู่ในวัยทำงาน

แนวทางการรุกตลาด : เวียดนามใช้นโยบายส่งเสริมการบริโภคภายในประเทศ “คนเวียดนามใช้ของเวียดนาม” ดังนั้น การเจาะตลาดเวียดนามจึงเป็นความท้าทายของผู้ประกอบการไทยอย่างยิ่ง **แนวทางการรุกตลาดต้องส่งเสริมการค้าสินค้าและบริการที่ไทยมีศักยภาพ** (ชิ้นส่วนยานยนต์ ผลไม้ไทย สินค้าสุขภาพ/ความงาม ธุรกิจร้านอาหารไทย และขนมหวานไทย) เป็นต้น

และกระทรวงพาณิชย์ยังได้ผลักดันขยายสินค้าไทยสู่ตลาดเมืองรอง เช่น เมืองโฮฟอง เกิ่นเทอ ดานัง และวินห์ เป็นต้น รวมถึงส่งเสริมสินค้าไทยผ่าน Modern Trade โดยอาศัยกลไกความร่วมมือกับกลุ่มบริษัทในเครือเซ็นทรัลที่ไปลงทุนในประเทศเวียดนามเป็นช่องทางในการเปิดตลาด **ส่งเสริมการลงทุนของไทยในนิคมอุตสาหกรรมและเขตเศรษฐกิจพิเศษในเวียดนาม** อาทิ สิงทอและเครื่องนุ่งห่ม เพื่อใช้ประโยชน์จากแรงงานราคาถูก สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรที่เวียดนามได้รับในการส่งออกสินค้าไปประเทศพัฒนาแล้ว และสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรที่เวียดนามจะได้รับเพิ่มเติมจากการลงนามข้อตกลงการค้าเสรี (FTA) กับหลายประเทศในปี 2558 เช่น FTA ที่เวียดนามมีกับสหภาพศุลกากรยูเรเชีย (รัสเซีย เบลารุส และคาซัคสถาน) ในด้านการท่องเที่ยวสองฝ่ายได้ร่วมมือกันส่งเสริมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงในภูมิภาค (ไทย-ลาว-เวียดนาม) และ**ส่งเสริมสินค้าบริการที่เกี่ยวข้อง** อาทิ ด้านอาหาร การรักษาพยาบาล และโรงแรม และส่งเสริมการแสวงหาวัตถุดิบที่สำคัญ อาทิ น้ำมันดิบ เป็นต้น

อินโดนีเซีย : อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจร้อยละ 4.8 ต่อปี ประชากรมากกว่า 240 ล้านคน

แนวทางการรุกตลาด : อินโดนีเซียกำลังอยู่ในสภาวะขาดดุลทางการค้า ส่งผลให้รัฐบาลต้องพัฒนาเศรษฐกิจโดยเน้นการบริโภคภายในประเทศและสนับสนุนการลงทุนเป็นหลัก **แนวทางการรุกตลาดต้องเน้นกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้บริโภคระดับกลาง-ระดับสูง และผลักดันสินค้า/บริการที่ไทยมีศักยภาพ** (อาหารเครื่องดื่มสำเร็จรูป ภาพยนตร์ไทย Software โรงแรมและบริการจองตั๋ว) **เจาะตลาดเมืองรอง** เช่น สุราบายา บันดุง เมดาน บาลี เป็นต้น ด้านการลงทุนเน้นการลงทุนในอุตสาหกรรมหนัก เช่น การถลุงน้ำมัน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการผลิตเหล็กถลุงน้ำ เป็นต้น **รวมถึงลงทุนในอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป** ซึ่งเป็นการหลีกเลี่ยงมาตรการกีดกันทางการค้าในการส่งออกสินค้าเกษตรไปยังอินโดนีเซีย

Cost of Living

ขึ้นชื่อว่า “ค่าครองชีพ” คนส่วนใหญ่มักนึกถึงราคาสินค้าในชีวิตประจำวัน เช่น อาหารจานเดียว ราคาตั๋วโดยสารรถประจำทาง เป็นต้น โดยเมื่อสินค้าและบริการเหล่านี้มีราคาสูบขึ้น ประชาชนก็มักจะรู้สึกว่าคุณค่าครองชีพของตนสูงขึ้น ฐานะยากจนลง และคิดว่าค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นไม่เพียงพอกับรายได้ซึ่งอาจจะเท่าเดิม หรือเพิ่มขึ้นเช่นเดียวกับรายได้

ค่าครองชีพ (Cost of Living) หมายถึง ค่าใช้จ่ายของบุคคลหรือครัวเรือนในการซื้อสินค้าและบริการตามชนิดและปริมาณที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิต เช่น ค่าเช่าบ้าน ค่าอาหาร ภาษี ค่ารักษาพยาบาล ในสถานที่และช่วงเวลาหนึ่งๆ

การพิจารณาค่าครองชีพด้านรายจ่าย

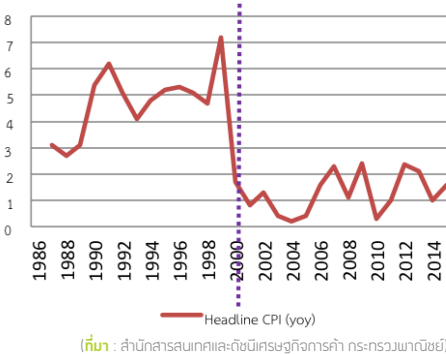
โดยปกติเราจะคุ้นเคยกับการใช้ตัวเลขดัชนีราคาผู้บริโภค หรือ Customer Price Index : CPI ในการอธิบายว่า ณ ช่วงเวลานั้น ประเทศไทยมีค่าครองชีพสูงหรือต่ำ เพราะตัวเลข CPI พัฒนามาจากแนวความคิดของดัชนีค่าครองชีพ (Cost of Living Index) ซึ่งวัดค่าใช้จ่ายในการบริโภคของผู้บริโภคในเดือนหนึ่งๆ ดังนั้น CPI จึงเป็นตัวชี้วัดการเปลี่ยนแปลงค่าครองชีพของผู้บริโภคของกลุ่มตัวอย่างที่คัดเลือกตามหลักวิชาการ โดยวัดจากการเปลี่ยนแปลงราคาสินค้าและบริการที่ผู้บริโภคกลุ่มนั้นๆ ใช้บริโภคเป็นประจำในช่วงเวลาหนึ่งเปรียบเทียบกับปีฐาน สำนักสารสนเทศและดัชนีเศรษฐกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ ได้เริ่มเผยแพร่ตัวเลข CPI ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2543 และมีการปรับปรุงน้ำหนักของแต่ละกลุ่มสินค้า และปรับปรุงปีฐานเป็นประจำอย่างต่อเนื่องทุกๆ 4-5 ปี เพื่อให้ดัชนีมีความทันสมัย สอดคล้องกับรูปแบบการบริโภคตามการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ และเป็นไปตามมาตรฐานสากล

ธนาคารแห่งประเทศไทยใช้ข้อมูลอัตราเงินเฟ้อทั่วไป (Core CPI)¹ จากกระทรวงพาณิชย์ กำหนดเป็นเป้าหมายของนโยบายการเงิน เพราะอัตราเงินเฟ้อทั่วไปสามารถสะท้อนค่าครองชีพได้ดี และสอดคล้องกับการคาดการณ์เงินเฟ้อของประชาชน อย่างไรก็ตาม ความผันผวนอย่างรวดเร็วของอัตราเงินเฟ้อ บางครั้งเกิดจากสถานการณ์การผันผวนของราคาล้างงาน หรือสินค้าอาหารสด ซึ่งมีปัจจัยเรื่องฤดูกาลและภัยธรรมชาติเข้ามาเกี่ยวข้อง ดังนั้น อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน (Headline CPI) ซึ่งไม่คำนวณรายการสินค้ากลุ่มพลังงานและอาหารสด จึงสามารถแสดงระดับค่าครองชีพที่แท้จริงของประชาชนได้ดีกว่าอัตราเงินเฟ้อทั่วไปในบางกรณี เช่น ในปัจจุบันที่ราคาน้ำมันดิบทั่วโลกลดลงส่งผลให้ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปของไทยมีค่าติดลบ เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ซึ่งแม้ว่าตัวเลขจะติดลบติดต่อกันหลายเดือน แต่ไม่ได้หมายความว่าสินค้าในหมวดอื่นๆ จะลดลงตามไปด้วย หรือไทยกำลังเข้าสู่ภาวะเงินฝืด ในทางตรงกันข้าม คนไทยยังมีความรู้สึกว่าคุณค่าครองชีพของตนเองอยู่ในระดับสูง

และรายได้ที่เพิ่มขึ้นไม่เพียงพอต่อรายจ่ายที่เพิ่มขึ้นในแต่ละปี

ดังนั้น หากจะตัดปัจจัยที่มีความผันผวนอย่างรุนแรงออกไป ได้แก่ ราคาสินค้าพลังงานและอาหารสด ซึ่งมีสัดส่วนในตะกร้าการคำนวณเงินเฟ้อร้อยละ 27 การพิจารณาดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐานก็นับเป็นทางเลือกหนึ่งที่เหมาะสมสำหรับการวัดระดับค่าครองชีพของไทย ซึ่งในช่วงกว่าสิบปีที่ผ่านมา (ปี 2000-2014) อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานอยู่ในช่วงระหว่าง 0-3 (ตามรูปภาพที่ 1) ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับที่ไม่สูงและไม่ต่ำจนเกินไปสำหรับการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ สร้างแรงจูงใจให้ผู้ประกอบการและการพัฒนาประเทศในภาพรวม²

รูปภาพที่ 1 : ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐาน (Headline CPI) (yoy)

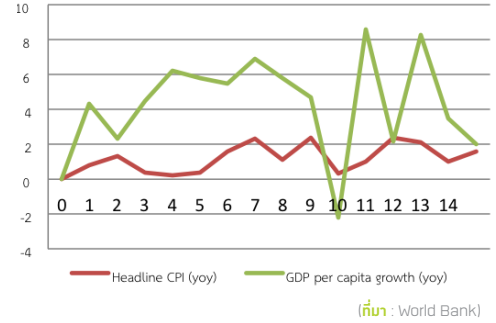
(ที่มา : สำนักสารสนเทศและดัชนีเศรษฐกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์)

การพิจารณาค่าครองชีพด้านรายได้

การพิจารณามาตรฐานการครองชีพของประชาชนในประเทศ นอกจากจะดูระดับตัวเลขอัตราเงินเฟ้อ ซึ่งเป็นตัววัดในด้านค่าใช้จ่ายแล้ว เราจำเป็นต้องพิจารณาข้อมูลการเพิ่มขึ้นของรายได้ประกอบด้วย โดยมักจะใช้ข้อมูลรายได้ต่อหัวของประชากร (GDP per capita) ในการพิจารณาพร้อมกับอัตราเงินเฟ้อ

หากว่าอัตราการเปลี่ยนแปลงของเงินเฟ้อพื้นฐาน (yoy) เพิ่มขึ้นมากกว่าอัตราการเปลี่ยนแปลงของรายได้ต่อหัวต่อปี แสดงว่ารายได้ที่เพิ่มขึ้นมีมูลค่าที่แท้จริงน้อยลง แต่หากว่าอัตราการเปลี่ยนแปลงของเงินเฟ้อพื้นฐาน (yoy) น้อยกว่าอัตราการเปลี่ยนแปลงของรายได้ต่อหัวต่อปี แสดงว่ารายได้ที่เพิ่มขึ้น มีมูลค่าที่แท้จริงมากขึ้น และในความเป็นจริง ค่าครองชีพของประชาชนอาจไม่ได้อยู่ในระดับที่สูงเกินเกณฑ์ที่เหมาะสมต่อการพัฒนาประเทศ

รูปภาพที่ 2 : กราฟเปรียบเทียบ Headline CPI (yoy) และ GDP per capita growth (yoy)

(ที่มา : World Bank)

จากรูปภาพที่ 2 จะเห็นได้ว่าอัตราการเปลี่ยนแปลงของรายได้ประชาชาติต่อหัว ในช่วงปี 2000-2014 โดยส่วนใหญ่มีระดับสูงกว่าการเปลี่ยนแปลงของอัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน³ แสดงให้เห็นว่ารายได้ที่เพิ่มขึ้นของคนไทยมีมูลค่าที่แท้จริงที่สามารถนำไปใช้จ่ายใช้สอยในชีวิตประจำวันและลงทุนในด้านต่างๆ มากขึ้น

การพิจารณาปัจจัยเรื่อง Purchasing Power Parity

ในการเปรียบเทียบค่าครองชีพระหว่างแต่ละประเทศ เราไม่สามารถใช้รายได้ต่อหัวของประชากรหรืออัตราเงินเฟ้อภายในประเทศไปเปรียบเทียบกับประเทศอื่นได้โดยตรง เพราะยังมีอีกหนึ่งปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อความแตกต่างในแต่ละประเทศ นั่นคือปัจจัยเรื่องอัตราแลกเปลี่ยน ซึ่งส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ หรือ GDP ไม่สามารถสะท้อนมาตรฐานการครองชีพที่แท้จริง รวมทั้งปัจจัยเรื่องอัตราเงินเฟ้อในแต่ละประเทศที่แตกต่างกัน ทำให้อำนาจซื้อสินค้าในกลุ่ม/ตะกร้าเดียวกันในแต่ละประเทศแตกต่างกันไปด้วย ดังนั้น นักเศรษฐศาสตร์จึงได้คิดเปรียบเทียบ GDP โดยอ้างอิงกับอำนาจซื้อสินค้ากลุ่ม/ตะกร้าเดียวกัน เพื่อเปรียบเทียบมาตรฐานการครองชีพของประชากรในแต่ละประเทศได้มีประสิทธิภาพมากที่สุดเรียกว่า Purchasing Power Parity (PPP) หรือความเท่าเทียมกันของอำนาจซื้อ ซึ่งการคำนวณ GDP per capita โดยใช้ PPP เป็นตัวแปลงหน่วยความมั่งคั่งและรายได้ต่อหัวของประชากรเป็นมูลค่าที่แท้จริงจากสกุลเงินในแต่ละประเทศเป็นสกุลเงินเดียวกัน โดยคำนึงถึงความเท่าเทียมกันของอำนาจซื้อ (Purchasing Power Parity : PPP) เป็นที่ยอมรับจากหลายหน่วยงานในระดับสากล ไม่ว่าจะเป็น World Bank, World Trade Organization : WTO และ International Monetary Fund : IMF

¹ดัชนีราคาผู้บริโภค (Consumer Price Index : CPI) แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป หรืออัตราเงินเฟ้อทั่วไป (Core Inflation) ซึ่งแบ่งกลุ่มสินค้าออกเป็น 7 กลุ่ม มีสินค้าที่ใช้คำนวณดัชนีฯ ในรอบ 450 รายการ และดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐาน หรืออัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน (Headline Inflation) ซึ่งหักราคาพลังงานและพลังงานนอก เนื่องจากราคาสินค้าในกลุ่มดังกล่าวมีความผันผวนมากในระยะสั้น จำนวน 138 รายการ คิดเป็นร้อยละ 27 ของรายการสินค้าทั้งหมด คงเหลือรายการสินค้าในตะกร้าคำนวณดัชนีฯ 312 รายการ

²จากข้อมูลของธนาคารแห่งประเทศไทย รูปภาพที่ 1 ที่เหมาะสมของภาวะเงินเฟ้อจะอยู่ในประมาณร้อยละ 1-5 ต่อปี ซึ่งใกล้เคียงกับเป้าหมายเงินเฟ้อของประเทศไทยที่ 3% ราคาสินค้าสามารถทางการแข่งขันของประเทศ และจะส่งผลดีต่อระดับเศรษฐกิจในการกระตุ้นการบริโภคและการลงทุน รวมทั้งทำให้เกิดการจ้างงานเพิ่มมากขึ้น

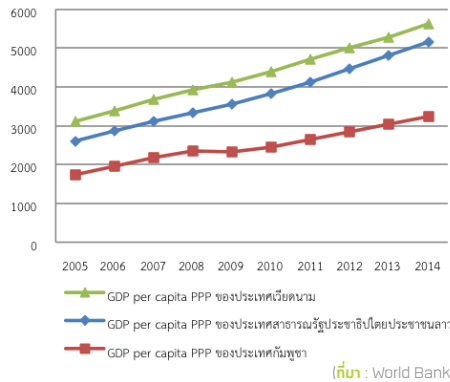
การศึกษาเปรียบเทียบระหว่างการเปลี่ยนแปลงของ GDP per capita กับ GDP per capita PPP พบว่าประเทศกำลังพัฒนามีตัวเลข GDP per capita PPP สูงกว่า GDP per capita เช่นเดียวกับประเทศไทย ซึ่งมีตัวเลข GDP per capita PPP สูงกว่า GDP per capita มาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ปัจจัยนี้บ่งบอกว่าไทยมีอำนาจการใช้จ่ายใช้สอยสินค้าอุปโภคบริโภคอยู่ในระดับดี เพราะ GDP per capita PPP เป็นการแปลง GDP เป็นหน่วยดอลลาร์สหรัฐแล้ว การที่ตัวเลข GDP per capita PPP สูงกว่า GDP จึงหมายถึง 1 ดอลลาร์สหรัฐมี Purchasing Power สินค้าและบริการต่างๆ ในประเทศไทยมากกว่าในสหรัฐอเมริกา หรือก็คือสินค้าและบริการที่ขายในประเทศไทยจะมีราคาถูกกว่าในสหรัฐอเมริกานั้นเอง

อย่างไรก็ดี แม้ว่าไทยจะมีตัวเลข GDP per capita PPP สูงกว่า GDP per capita และเมื่อแปลงเป็นหน่วยดอลลาร์สหรัฐแล้ว สินค้าและบริการส่วนใหญ่มีราคาถูกกว่าในสหรัฐฯ แต่สินค้าบางประเภท โดยเฉพาะสินค้าฟุ่มเฟือย เช่น รถยนต์ โทรศัพท์มือถือ อาจยังมีราคาแพง เนื่องจากเป็นสินค้านำเข้าจากต่างประเทศ และราคาที่ใช้ขายในไทยเป็นราคาที่คำนวณจากอัตราแลกเปลี่ยนบาทกับดอลลาร์สหรัฐอยู่แล้ว

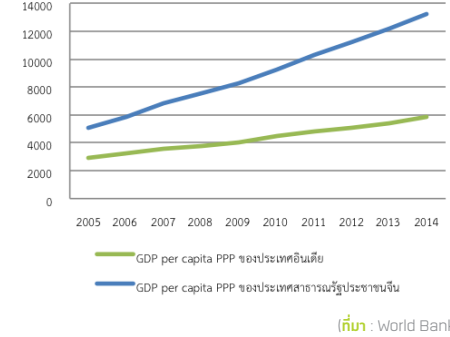
ดังนั้น หากพิจารณาในประเด็นนี้แล้วจะพบว่าประเทศไทยมีมาตรฐานการครองชีพที่ไม่ได้เลวร้ายยกตัวอย่างกรณีไทยกับสหรัฐอเมริกา โดยหากเปรียบเทียบสัดส่วนความแตกต่างระหว่าง GDP per capita ของไทยกับสหรัฐอเมริกาแล้ว จะพบว่าสหรัฐอเมริกามี GDP per capita มากกว่าไทยประมาณ 9.8 เท่า แต่เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วน GDP per capita PPP แล้ว สหรัฐอเมริกามีรายได้ต่อหัวประชากรมากกว่าไทยเหลือเพียงแค่ 3.7 เท่า ข้อมูลในส่วนนี้แสดงให้เห็นว่าเมื่อนำรายได้ต่อหัวของประชากรปรับให้เป็นหน่วยเงินตราเดียวกันแล้ว คนไทยก็ไม่ได้มีมาตรฐานการครองชีพที่แตกต่างกับคนอเมริกันสูงมากอย่างที่เรารู้จักกัน ดังนั้น การใช้ตัวเลข GDP per capita PPP จึงสามารถบ่งบอกมาตรฐานการครองชีพของประเทศต่างๆ ได้ถูกต้องมากกว่าการพิจารณาเฉพาะตัวเลข GDP per capita แต่เพียงอย่างเดียว

แม้ว่าในระยะนี้ เศรษฐกิจการคลังการคลังของไทยประสบปัญหาการชะลอตัว เนื่องจากได้รับผลกระทบจากวิกฤตโลก รวมทั้งการเร่งสร้างศักยภาพทางการผลิตและการแข่งขันทางการค้าของประเทศคู่แข่ง โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคเอเชีย ส่งผลให้ภาคเอกชนไทยหลายแห่งย้ายฐานการผลิตไปยังแหล่งที่มีค่าจ้างแรงงานต่ำกว่า มีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์และมีปัจจัยต่างๆ ที่เอื้อต่อการลงทุนมากขึ้น

รูปภาพที่ 3 : แผนภูมิแสดง GDP per capita PPP ของประเทศไทย, ลาว และกัมพูชา (ปี 2005-2014)

รูปภาพที่ 4 : แผนภูมิแสดง GDP per capita PPP ของประเทศไทย และจีน (ปี 2005-2014)

จากรูปภาพที่ 3, 4 แสดงให้เห็นว่าประเทศคู่แข่ง/คู่ค้าของไทยมี GDP per capita PPP สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งแม้ว่าจีนยังมี GDP per capita น้อยกว่าไทย แต่ก็มีพัฒนาการและเป็นที่น่าสนใจของนักลงทุนต่างประเทศมากขึ้น

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

จากข้อมูลข้างต้นเป็นการบ่งชี้ว่าไทยควรต้องพัฒนาศักยภาพในการผลิตสินค้าและบริการอย่างมีคุณภาพ สร้างความแตกต่างอย่างสร้างสรรค์ เพื่อเพิ่มความสามารถทางการแข่งขันให้กับประเทศ ทั้งนี้ เมื่อพิจารณารายได้ประชากรเฉลี่ยต่อคนต่อปีของไทย เปรียบเทียบกับประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้พบว่าไทยอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีรายได้ปานกลางระดับสูง¹ มีมูลค่าน้อยกว่า 3 ประเทศ ได้แก่ สิงคโปร์ (56,287 ดอลลาร์สหรัฐ) บรูไน (40,776 ดอลลาร์สหรัฐ) และมาเลเซีย (10,830 ดอลลาร์สหรัฐ) แสดงให้เห็นว่าด้วยระดับอัตราเงินเฟ้อที่เหมาะสม ประกอบกับการเพิ่มขึ้นของรายได้ต่อหัวประชากรไทยน่าจะสามารถพัฒนาประเทศบนพื้นฐานที่ประชาชนมีมาตรฐานการครองชีพที่ดีได้

ทั้งนี้ จากข้อมูลขององค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (Organization for Economic Cooperation and Development : OECD) คาดการณ์ไว้ใน Economic Outlook for Southeast Asia, China and India 2014 : Beyond The Middle Income Trap ระบุว่าในอีกไม่กี่ปีข้างหน้าจะมีประเทศในเอเชียอีก 7 ประเทศจะก้าวข้ามจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางเป็นประเทศมีรายได้สูง โดยคาดว่ามาเลเซียน่าจะก้าวพ้นได้ในปี 2563 ตามมาด้วยจีนในปี 2569 และอันดับสาม

คือไทย จะก้าวพ้นได้ในปี 2574 และปิดท้ายด้วยอินเดีย คาดว่าจะก้าวสู่ความเป็นประเทศมีรายได้สูงในปี 2602 หรืออีกเกือบ 50 ปีข้างหน้า ด้วยปัจจัยเรื่องประชากรที่มีจำนวนมากนั่นเอง อย่างไรก็ตาม การพัฒนาประเทศให้ประชากรมีรายได้สูงขึ้น มีอัตราเงินเฟ้อและค่าครองชีพในระดับที่เหมาะสมต่อการพัฒนานั้น รัฐบาลจำเป็นต้องมุ่งเน้นการให้ความรู้แก่ประชาชนและพัฒนาปัจจัย 4 ประการสำคัญควบคู่ไปด้วย ได้แก่

1. พัฒนาศักยภาพของระบบที่ใช้พัฒนาทุนมนุษย์ให้มีการศึกษาวิจัยนวัตกรรมใหม่ๆ เพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรมและบริการให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น มีต้นทุนที่ต่ำลงและรักษาสภาพแวดล้อมอันเป็นที่ศรัทธาการผลิตที่ตลาดต่างประเทศให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก (Green Industries)
2. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบขนส่ง และระบบสาธารณูปโภคในประเทศให้สอดคล้องกับแผนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อให้เป็นปัจจัยสนับสนุนตลอดห่วงโซ่การผลิตและการจำหน่าย
3. พัฒนารูจกษานาดกลางและขนาดย่อม โดยให้อำนวยความสะดวกทางการค้า ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกฎระเบียบต่างๆ และช่องทางการตลาดที่มีศักยภาพ
4. ให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับข้อมูลและความหมายที่ถูกต้องของค่าครองชีพที่แท้จริง ซึ่งไม่ได้หมายรวมแต่เพียงตัวเลขอัตราเงินเฟ้อ หรือราคาอาหารจานเดียว แต่ยังคงพิจารณาเปรียบเทียบกับระดับการเปลี่ยนแปลงรายได้โดยเฉลี่ยต่อหัวของประชากรว่าสูงขึ้นหรือลดลง และหากประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น รายได้ที่เพิ่มขึ้นนั้นมีมูลค่าที่แท้จริงหรือไม่

โดยสรุปการพิจารณาค่าครองชีพของประชาชนเกี่ยวข้องกับทั้งปัจจัยเรื่องอัตราเงินเฟ้อ และระดับรายได้ต่อหัวของประชากร การวิเคราะห์ว่า ณ ช่วงเวลาหนึ่งๆ ประเทศไทยมีค่าครองชีพอยู่ในระดับที่สูงเกินไปหรือไม่ เราต้องพิจารณาทั้งสองประเด็นนี้ควบคู่กัน หากตัวเลขทั้งด้านค่าใช้จ่ายและรายได้อยู่ในระดับที่เหมาะสม ประชาชนก็จะมีสามารถในการใช้จ่ายใช้สอย และมีมาตรฐานการครองชีพที่ดี แต่เราต้องไม่ลืมพิจารณาถึงคำว่า “คุณภาพชีวิต” ของประชากรประกอบไปด้วย เพราะหากประชาชนมีระดับค่าครองชีพในระดับที่เหมาะสม แต่คุณภาพชีวิตต่ำ ไม่สามารถเข้าถึงระบบการรักษาพยาบาล ไม่ได้รับโอกาสทางการศึกษา ฯลฯ ก็จะทำให้ประเทศไทยไม่สามารถพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจไปพร้อมๆ กับการที่ประชาชนอาศัยอยู่ในประเทศอย่างมีความสุข อันจะเป็นรากฐานการพัฒนาประเทศในระยะยาวที่มีมั่นคงและยั่งยืนต่อไป

¹ การเปลี่ยนแปลงอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานมีความผันผวนน้อย เนื่องจากตัวราคาสินค้าพลังงานและอาหารสดออกไป ส่วนรายได้ต่อหัวนั้นมีความผันผวนตามภาคเศรษฐกิจในแต่ละช่วงเวลา เช่น ตั้งแต่ปี ๒๐๑๐ ถึงปัจจุบัน โลกได้รับผลกระทบจากวิกฤตหนี้ยุโรป หลายประเทศลดการนำเข้าสินค้า ส่งผลให้ไทยส่งออกได้เรื่อยๆ ปัญหาการปรับค่าเงินบาทของจีน รวมทั้งปัญหานโยบายอัตราดอกเบี้ยที่ประเทศไทยเป็นองค์ประกอบสำคัญของการลดลงของ GDP per capita

ความสามารถทางการแข่งขันของ เคมีภัณฑ์อินทรีย์ในตลาดจีน

อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์เป็นอุตสาหกรรมพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาอุตสาหกรรมภาคการผลิตและบริการของประเทศ ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมทดแทนการนำเข้าและเป็นสินค้าส่งออกของไทยที่ติดอันดับที่ 9 ปี 2558 (ม.ค.-มิ.ย.) หรือคิดเป็นร้อยละ 3.20 ของการส่งออกทั้งหมด โครงสร้างอุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์มีต้นภูมิจากวัตถุดิบ (น้ำมันและก๊าซธรรมชาติ แร่ และผลิตภัณฑ์เกษตร) และพลังงานค่อนข้างสูง เนื่องจากวัตถุดิบส่วนใหญ่ต้องนำเข้าจากต่างประเทศแต่มีการใช้แรงงานต่ำ รวมทั้งเป็นสินค้าส่งออกหลักที่ส่งไปจีน รองจากเม็ดพลาสติก ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง ยางพารา เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ การพิจารณาความสามารถทางการแข่งขันของเคมีภัณฑ์ไทยในตลาดจีน รวมถึงการที่ไทยเป็นศูนย์กลางการค้าที่จะเชื่อมโยงอาเซียน-จีนตามแนวระเบียงเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และตะวันออก-ตะวันตก จึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจทำการศึกษาตลาดจีนอยู่ไม่น้อย

1. ตลาดส่งออก

1.1 ตลาดส่งออกสินค้าเคมีภัณฑ์ของไทย 5 อันดับแรก ได้แก่ จีน อินโดนีเซีย อินเดีย เวียดนาม และญี่ปุ่น ตามลำดับ

ตลาดส่งออกเคมีภัณฑ์ของไทย ปี 2557-2558 (ม.ค.-มิ.ย.)

ประเทศ	มูลค่า (ล้านเหรียญ)			อัตราการขยายตัว (ร้อยละ)			สัดส่วน (ร้อยละ)		
	2557	2558 มิ.ย.	2558 (ม.ค.-มิ.ย.)	2557	2558 มิ.ย.	2558 (ม.ค.-มิ.ย.)	2557	2558 มิ.ย.	2558 (ม.ค.-มิ.ย.)
1. จีน	2,625.68	130.55	916.28	-17.90	-40.13	-32.46	30.52	22.81	26.81
2. อินโดนีเซีย	602.41	54.85	304.30	-26.01	24.07	2.06	7.00	9.58	8.91
3. อินเดีย	607.43	56.12	291.41	20.73	-7.76	-2.52	7.06	9.81	8.53
4. เวียดนาม	506.01	43.68	248.39	5.75	-16.06	5.36	5.88	7.63	7.27
5. ญี่ปุ่น	396.50	36.03	194.23	-5.04	4.59	1.52	4.61	6.30	5.68
รวม (5อันดับแรก)	4,738.03	321.23	1,954.61	-22.47	-35.29	-26.04	55.07	56.13	57.2
อื่นๆ	3,864.08	251.11	1,462.53	71.45	-147.13	-150.5	44.91	43.88	42.81
มูลค่ารวม	8,602.31	572.34	3,417.14	-5.53	-24.25	-22.10	100	100	100

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ โดยรวบรวมข้อมูลจากกรมศุลกากร

1.2 ขอบเขตสินค้า

การส่งออกสินค้าเคมีภัณฑ์ของไทยในปี 2557 มีมูลค่า 8,602.31 ล้านเหรียญสหรัฐ หดตัวร้อยละ 5.53 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยเป็นการส่งออกเคมีภัณฑ์อินทรีย์มากที่สุด มีมูลค่า 6,006.96 ล้านเหรียญสหรัฐ หดตัวร้อยละ 11.89 หรือคิดเป็นร้อยละ 69.83 ของการส่งออกเคมีภัณฑ์ทั้งหมดเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ดังนั้น การศึกษาที่จะพิจารณาเฉพาะสินค้าเคมีภัณฑ์อินทรีย์ (HS 29) เท่านั้น

1.3 สินค้าเคมีภัณฑ์อินทรีย์

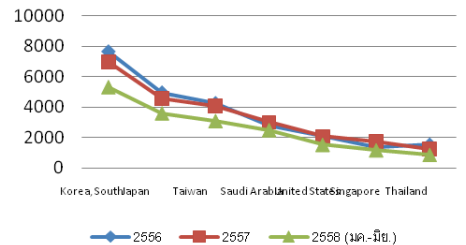
เมื่อพิจารณาตลาดส่งออกสินค้าเคมีภัณฑ์อินทรีย์ของไทยปี 2558 (ม.ค.-มิ.ย.) ใน 5 ลำดับแรก จะเห็นได้ว่าตลาดที่มีมูลค่าการส่งออกสูงสุด ได้แก่ จีน (สัดส่วน 35.05%) อินเดีย (สัดส่วน 9.91%) อินโดนีเซีย (สัดส่วน 9.71%) เวียดนาม (สัดส่วน 5.95%) และสิงคโปร์ (สัดส่วน 5.92%) ตามลำดับ การศึกษานี้จะทำการศึกษาวิเคราะห์ถึงความสามารถทางการแข่งขันของสินค้าเคมีภัณฑ์อินทรีย์ไทยเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศคู่แข่งที่สำคัญของไทยในตลาดจีน

2. ความสำคัญของตลาดจีน

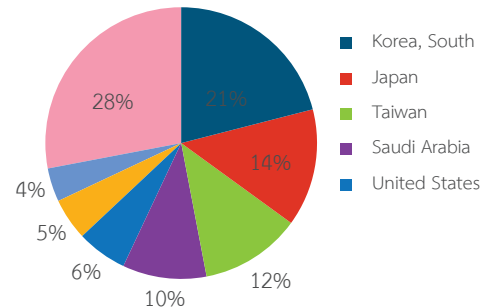
จีนถือเป็นตลาดส่งออกสินค้าเคมีภัณฑ์อินทรีย์ (HS 29) สำคัญของโลก โดยเดือน ม.ค.-มิ.ย. 2558 จีนนำเข้าเคมีภัณฑ์อินทรีย์คิดเป็นมูลค่า 24,965.07 ล้านเหรียญสหรัฐ หรือคิดเป็นสัดส่วน ร้อยละ 3.22 ของการนำเข้าสินค้ารวม โดยนำเข้าจากประเทศต่างๆ ได้แก่ เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น ไต้หวัน ฮ่องกง ออสเตรเลีย สหรัฐอเมริกา สิงคโปร์ และไทย ตามลำดับ การที่ตลาดจีนมีศักยภาพอันเนื่องมาจากการเป็นทั้งผู้ผลิตและผู้บริโภคขนาดใหญ่ มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

ค่อนข้างสูง รวมทั้งมีนโยบายด้านเศรษฐกิจการค้า เช่น การลดภาษีนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภค (เริ่ม 1 มิ.ย. 2558) แผนกระตุ้นเศรษฐกิจ Internet Plus การผลักดันสกุลเงินหยวนให้เป็นสกุลเงินหลักของโลก การปฏิรูประบบเศรษฐกิจให้ไปตามกลไกตลาดมากขึ้น วางเป้าหมายเป็นศูนย์กลางการเงินโลกปี 2020 เหล่านี้ล้วนช่วยเสริมสร้างโอกาสทางการตลาดเพิ่มขึ้น

มูลค่าการนำเข้าเคมีภัณฑ์อินทรีย์ของจีน

สัดส่วนการนำเข้าเคมีภัณฑ์อินทรีย์ของจีน ปี 2558 (ม.ค.-มิ.ย.)

3. การวิเคราะห์ความสามารถทางการแข่งขัน

3.1 SWOT Analysis

จุดแข็ง:	จุดอ่อน :
<ul style="list-style-type: none"> - ไทยมีแต้มต่อทางด้านมาตรการภาษีจาก FTA กับจีน - นโยบายเขตเศรษฐกิจพิเศษและการปรับปรุงกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องจะดึงดูดการลงทุนในสินค้า High Technology - ไทยตั้งในจุดยุทธศาสตร์ที่สามารถเชื่อมโยงอาเซียน-จีนได้ดี รวมทั้งยังเป็นศูนย์กลางกระจายสินค้าในภูมิภาคด้วย (DC) 	<ul style="list-style-type: none"> - ขาดแคลนวัตถุดิบที่ต้องนำเข้า ทำให้มีต้นทุนค่อนข้างสูง - ขาดการส่งเสริมงานวิจัยและพัฒนา (R&D) ที่จะก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ (Value Added) ในเชิงพาณิชย์ - ยังต้องพึ่งพิงการลงทุนและเทคโนโลยีขั้นสูงจากต่างชาติ - ขาดระบบเครือข่ายเชื่อมโยงฐานข้อมูลของอุตสาหกรรม
โอกาส :	ความท้าทาย :
<ul style="list-style-type: none"> - เศรษฐกิจจีนมีแนวโน้มการเติบโตหรือขยายตัวระดับสูง - จีนได้มีการปรับปรุงระเบียบการดำเนินธุรกิจที่เอื้อต่อการค้าการลงทุน - ผู้บริโภคมีกำลังซื้อและต้องการสินค้าที่มีคุณภาพสูงขึ้น - การหาพันธมิตรทางการค้าและสินค้าที่นำเข้าจะมีราคาถูกลง เนื่องจากไม่มีปัญหาอุปสรรคทางการค้าในด้านภาษี - การพัฒนาและลงทุนด้านเครือข่ายคมนาคมร่วมกับจีน จะใช้เป็นช่องทางในการดำเนินธุรกิจด้านต่างๆ ร่วมกัน - จีนมีนโยบายเปิดตัวกับประเทศในภูมิภาคอาเซียนมากขึ้น 	<ul style="list-style-type: none"> - การแข่งขันรุนแรงมากขึ้น โดยเฉพาะคู่แข่งที่ทำ FTA กับจีน - การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีและกฎระเบียบข้อบังคับของอุตสาหกรรมที่รวดเร็ว ทำให้ผู้ประกอบการปรับตัวไม่ทัน - มาตรการทางการค้าที่มีใช้ด้านภาษีจะถูกนำมาใช้มากขึ้น เช่น ภาวะเปียบและมาตรฐานของสินค้ากระบวนการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เป็นต้น - แนวโน้มราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกลดลงส่งผลกระทบต่อมูลค่าการส่งออกเคมีภัณฑ์ ซึ่งเป็นสินค้าเกี่ยวเนื่องกับน้ำมัน

3.2 ค่าดัชนีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ (Revealed Comparative Advantage: RCA)

การวิเคราะห์ความสามารถทางการแข่งขันในตลาดจีน จะพิจารณาจากการวัดศักยภาพการแข่งขันของเคมีภัณฑ์อินทรีย์ที่ส่งออกไปยังตลาดจีน โดยใช้ค่าดัชนีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ (Revealed Comparative Advantage: RCA)

พบว่า ช่วงเดือน ม.ค.-มิ.ย.2558 การส่งออกเคมีภัณฑ์อินทรีย์ไทยไปตลาดจีนมีค่า RCA เท่ากับ 1.50 แสดงว่าไทยเป็นผู้ส่งออกสินค้าเคมีภัณฑ์อินทรีย์ที่อยู่ในสถานะได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในตลาดจีน

คู่แข่งในตลาดจีน ได้แก่ เกาหลีใต้ (RCA = 2.0) ญี่ปุ่น (RCA = 1.59) ไต้หวัน (RCA = 1.40) ซาอุดีอาระเบีย (RCA=4.68) สหรัฐฯ (RCA=0.65) สิงคโปร์ (RCA = 2.68) และไทย (RCA = 1.50) จะเห็นว่าทุกประเทศ (ยกเว้นสหรัฐฯ) ล้วนมีค่า RCA>1 หมายถึงการเป็นประเทศผู้ส่งออกที่มีความได้เปรียบ ขณะที่สหรัฐฯ อยู่ในสถานะเสียเปรียบโดยเปรียบเทียบ เพราะมีค่า RCA<1หากพิจารณาจาก RCA จากมากไปน้อยพบว่า ไทยอยู่ในลำดับ 5 จาก 7 อันดับแรก

4. ความเห็น/ข้อเสนอแนะ

4.1 การลงทุนส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา (R&D) เพื่อเพิ่มศักยภาพของสินค้าไทยให้ทันสมัยและได้มาตรฐาน โดยเน้นการใช้เทคโนโลยีที่จะช่วยประหยัดต้นทุนวัตถุดิบและพลังงาน มีการผลิตที่ปลอดภัยและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

4.2 สร้างมูลค่าเพิ่ม (Value Added) ให้สามารถเจาะตลาดสินค้าเฉพาะ (Niche Market) ตามความต้องการของลูกค้า ภาครัฐควรจัด Road Show ไปยังเมืองที่มีศักยภาพแตกต่างกัน เช่น เชียงใหม่ นานกิง และอูรูมิ ซึ่งโดดเด่นในการนำเข้าเคมีภัณฑ์อินทรีย์ ขณะที่นานกิง หนิงโป และเซี่ยงไฮ้ มีความโดดเด่นในการนำเข้าเคมีภัณฑ์อินทรีย์ เป็นต้น

4.3 การส่งออกเคมีภัณฑ์อินทรีย์เป็นการเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานโลก (Global Supply Chain: GSC) กับภาคการผลิตของจีน ภาครัฐจึงควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการได้รับประโยชน์จาก GSC โดยการลดต้นทุนต่างๆ เช่น เร่งพัฒนาหรือเพิ่มศักยภาพระบบการขนส่งและสาธารณูปโภค เพื่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายสินค้าและบริการใน GSC ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการปรับลดขั้นตอนและพิธีการขอรับสิทธิพิเศษเงินได้จากงานวิจัยและพัฒนา (R&D) เป็นต้น

4.4 เนื่องจากคู่แข่งทำ FTA กับจีน ประเทศไทยจึงต้องรักษาระดับความสามารถทางการแข่งขันและควรพัฒนาขึ้นในรูปแบบต่างๆ เช่น ผลักดันอาเซียนกระชับ FTA กับจีนให้มากขึ้น โดยใช้ความสัมพันธ์ใกล้ชิดระหว่างไทย-จีน และใช้ประโยชน์จากความร่วมมือทางการค้าเพื่อลดหย่อนมาตรการกีดกันทางการค้าต่างๆ เช่น มีการเจรจาเป็นรายมณฑลในการส่งสินค้าเข้าจีนลดความเข้มงวดในการตรวจสอบสินค้านำเข้า รวมทั้งใช้ประโยชน์จากระเบียงเศรษฐกิจเหนือ-ใต้หาแหล่งนำเข้าวัตถุดิบที่มีต้นทุนต่ำกว่า CLMV และอินเดีย ซึ่งเป็นแหล่งแร่สำคัญมาแปรรูปในการผลิตเพื่อส่งออก เป็นต้น

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ns-กรวออุตสาหกรรม สำนักพัฒนาตลาดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและเอเชีย กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ สมาคมเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย World Trade Atlas

ภาพรวมเศรษฐกิจไทย

เศรษฐกิจไทย เดือนตุลาคม 2558 ในภาพรวมยังคงทรงตัวเมื่อเทียบกับเดือนที่ผ่านมา โดยมีปัจจัยบวกจากนโยบายรัฐบาลที่สนับสนุนการบริโภคและการลงทุนในประเทศ รวมถึงภาคการท่องเที่ยวและการใช้จ่ายของภาครัฐ อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจไทยยังได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าที่ชะลอตัว สะท้อนจากภาคการส่งออกสินค้าและภาคอุปทานที่หดตัวลง

เสถียรภาพเศรษฐกิจในประเทศ เดือนตุลาคม 2558 อยู่ในเกณฑ์ดี และมีเสถียรภาพ โดยอัตราการว่างงานอยู่ในระดับต่ำที่ร้อยละ 0.9 ของกำลังแรงงานรวม อัตราเงินเฟ้อทั่วไปหดตัวร้อยละ 0.8 ตามการลดลงของราคาขายปลีกน้ำมันในประเทศ สัดส่วนหนี้สาธารณะต่อ GDP ข้อมูลล่าสุด ณ เดือนกันยายน 2558 อยู่ที่ร้อยละ 43.0 ซึ่งถือว่าสถานะหนี้ของไทยยังมีความมั่นคงและอยู่ในกรอบความมั่นคงทางการคลังที่ตั้งไว้คือไม่เกินร้อยละ 60.0 **เสถียรภาพเศรษฐกิจนอกประเทศ** เดือนตุลาคม 2558 อยู่ในระดัมนิ่งและสามารถรองรับความเสี่ยงจากความผันผวนของเศรษฐกิจโลกได้ สะท้อนจากทุนสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูงที่ 158.3 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ

ภาคอุปทาน เดือนตุลาคม 2558 จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศขยายตัวที่ร้อยละ 1.0 สำหรับภาคเกษตรกรรมยังคงชะลอตัว สะท้อนได้จากดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตรและดัชนีราคาสินค้าเกษตร หดตัวร้อยละ 4.8 และ 6.1 โดยเฉพาะยางพารา และปาล์มน้ำมันที่ราคาลดลงเนื่องจากเศรษฐกิจโลกยังคงชะลอตัว

การบริโภคภาคเอกชน เดือนตุลาคม 2558 ยังคงทรงตัวจากเดือนที่ผ่านมา เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจทั้งภายในและต่างประเทศยังคงชะลอตัว ประกอบกับราคาสินค้าเกษตรทรงตัวในระดับต่ำ ส่งผลให้กำลังซื้อของประชาชนชะลอลง สะท้อนได้จากยอดจำหน่ายรถจักรยานยนต์ และปริมาณนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภคในรูป USD หดตัวที่ร้อยละ 6.5 และ 7.4 ตามลำดับ ยอดการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาคงที่หดตัวที่ร้อยละ 4.1 อย่างไรก็ตาม รัฐบาลได้ออกมาตรการหลายด้านเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้น ซึ่งอาจจะส่งผลให้ความเชื่อมั่นทางเศรษฐกิจดีขึ้น

การลงทุนภาคเอกชน เดือนตุลาคม 2558 ส่งสัญญาณดีขึ้นเล็กน้อย สะท้อนได้จากการลงทุนภาคเอกชนในหมวดเครื่องมือเครื่องจักร สะท้อนได้จากปริมาณนำเข้าสินค้าทุนในรูป USD ที่ขยายตัวร้อยละ 5.4 ส่วนการลงทุนในหมวดก่อสร้างหดตัวเล็กน้อย โดยยอดการจัดเก็บภาษีธุรกรรมอสังหาริมทรัพย์หดตัวร้อยละ 4.6 และยอดจำหน่ายปูนซีเมนต์หดตัวเล็กน้อยที่ร้อยละ 0.3

ประเทศ	อัตราเงินเฟ้อเฉลี่ย	Real GDP (%y-o-y)		
	ม.ค. - ต.ค.2558	ปี 57	Q2 ปี 58	Q3 ปี 58
ไทย	-0.91	0.9	2.8	2.9
มาเลเซีย	2.22	6.0	4.9	4.7
ฟิลิปปินส์	1.45	6.1	5.6	6.0
สิงคโปร์	-0.48	2.9	1.8	1.9
อินโดนีเซีย	6.84	5.0	4.7	4.7
เวียดนาม	0.7	6.0	6.4	6.8
อินเดีย	4.93	7.1	7.0	-
จีน	1.42	7.4	7.0	6.9

ข้อมูลเศรษฐกิจไทย	ปี 57	ปี 58				
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	ก.ย.	ต.ค.
Real GDP (%y-o-y)						
อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจ	0.9	3.0	2.8	2.9	-	-
เสถียรภาพเศรษฐกิจ						
ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้าน USD)	15.4	8.4	6.2	6.3	1.56	-
ทุนสำรองระหว่างประเทศ (พันล้าน USD)	157.1	156.3	160.3	155.5	155.5	158.3
อัตราเงินเฟ้อทั่วไป (%y-o-y)	1.9	-0.5	-1.1	-1.1	-1.1	-0.8
อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน (%y-o-y)	1.6	1.5	-1.0	1.0	1.0	1.0
หนี้สาธารณะต่อ GDP (%)	46.1	43.3	42.4	43.0	43.0	-
อัตราการว่างงาน (%)	0.8	1.0	0.9	0.9	0.8	0.9
การส่งออก-นำเข้า (%y-o-y)						
มูลค่าการส่งออกในรูป USD	-0.4	-4.7	-5.0	-5.3	-5.5	-8.1
มูลค่าการนำเข้าในรูป USD	-9.0	-6.4	-9.4	-15.3	-26.2	-18.2
อุปทาน (%y-o-y)						
ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร	0.5	-3.9	-9.9	-9.3	-7.6	-4.8
ดัชนีราคาสินค้าเกษตร	-6.2	-7.2	-5.8	-4.8	-4.7	-6.1
ดัชนีผลผลิตสินค้าอุตสาหกรรม	-4.6	0.1	-7.5	-6.1	-3.6	-
จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ	-6.7	23.1	37.6	24.3	8.7	1.0
การบริโภคเอกชน (%y-o-y)						
ภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาคงที่	0.4	1.0	1.7	-0.7	2.1	-4.1
ยอดจำหน่ายรถยนต์นั่ง	-41.4	-12.5	-27.3	-24.9	-25.5	-
ยอดจำหน่ายรถจักรยานยนต์	-14.3	10.9	-2.9	-10.6	-0.7	-6.5
ปริมาณนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภคในรูป USD	1.5	10.8	2.0	1.5	-5.8	-7.4
การลงทุนเอกชน (%y-o-y)						
ปริมาณนำเข้าสินค้าทุนในรูป USD	-2.9	0.9	2.1	-10.8	-20.6	5.4
ยอดจำหน่ายรถยนต์เชิงพาณิชย์	-26.8	-11.3	-17.3	-0.3	1.2	-
ภาษีธุรกรรมอสังหาริมทรัพย์	-2.3	7.3	2.9	-0.5	-12.6	-4.6
ยอดขายปูนซีเมนต์	-3.2	-2.5	-0.2	-0.7	0.4	-0.3

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย, สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง, สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, เว็บไซต์สำนักงานสถิติของประเทศต่างๆ

ตัวชี้วัดเศรษฐกิจการค้า

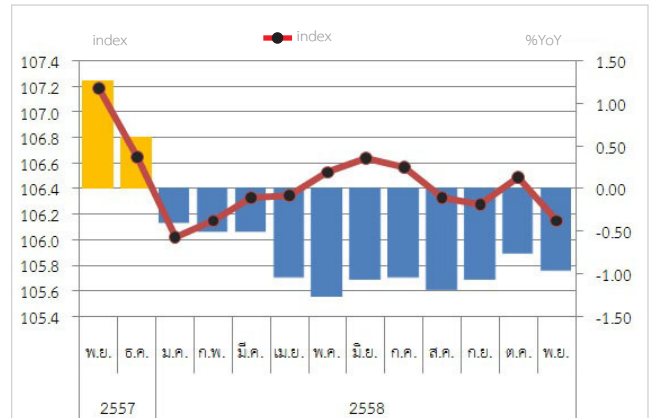
ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปของประเทศ เดือนพฤศจิกายน 2558 มีค่าเท่ากับ 106.15 เมื่อเทียบกับเดือนตุลาคม 2558 ดัชนีลดลงร้อยละ 0.32 จากการลดลงของราคาน้ำมันเชื้อเพลิงขายปลีกในประเทศ ผักและผลไม้สด รวมทั้งราคาเนื้อสุกรและไข่ไก่ที่ปรับตัวลดลง ตามปริมาณผลผลิตที่ออกสู่ตลาดมาก ขณะที่ความต้องการบริโภคยังคงเท่าเดิม และเมื่อเทียบเดือนพฤศจิกายน 2557 ลดลงร้อยละ 0.97 ขณะที่ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐาน (ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปไม่รวมกลุ่มราคาอาหารสดและพลังงาน) ยังคงขยายตัวสูงขึ้นที่ร้อยละ 0.88 (YoY) สำหรับดัชนีราคาผู้บริโภคเทียบเฉลี่ย 11 เดือน (มกราคม-พฤศจิกายน 2558) กับช่วงเดียวกันของปี 2557 ลดลงร้อยละ 0.90

สำหรับคาดการณ์เงินเฟ้อปี 2558 กระทรวงพาณิชย์คาดการณ์ว่า จะอยู่ที่ร้อยละ (-1.0) ถึง (-0.2)

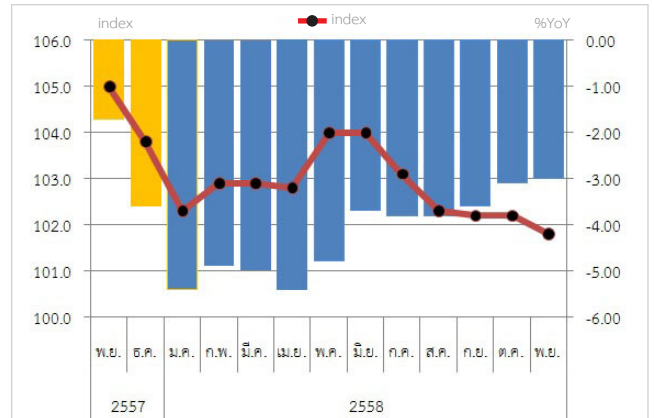
ดัชนีราคาผู้ผลิต เดือนพฤศจิกายน 2558 มีค่าเท่ากับ 101.8 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน ลดลงร้อยละ 3.0 จากการลดลงของหมวดผลผลิตเกษตรกรรม ร้อยละ 2.6 ตามการลดลงของราคาผลผลิตการเกษตรร้อยละ 1.2 สัตว์มีชีวิตและผลิตภัณฑ์ร้อยละ 4.2 ปลาและสัตว์น้ำร้อยละ 9.9 หมวดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ดัชนีราคาตกลงร้อยละ 3.6 ตามการลดลงของราคาหมวดผลิตภัณฑ์อาหาร เครื่องดื่ม และยาสูบร้อยละ 0.3 ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมร้อยละ 24.4 เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์ร้อยละ 3.3 ผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติกร้อยละ 4.4 ผลิตภัณฑ์โลหะร้อยละ 0.1 โลหะขั้นมูลฐานและผลิตภัณฑ์โลหะร้อยละ 4.1 เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์และเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ร้อยละ 2.0 ส่วนหมวดที่ดัชนีราคาสูงขึ้น ได้แก่ สิ่งทอและผลิตภัณฑ์สิ่งทอร้อยละ 0.5 หนึ่งพอก ผลิตภัณฑ์หนึ่งและรองเท้าร้อยละ 0.4 ไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ร้อยละ 0.5 เยื่อกระดาษ ผลิตภัณฑ์กระดาษและสิ่งพิมพ์ร้อยละ 3.2 เครื่องจักร ส่วนประกอบและอุปกรณ์ร้อยละ 0.2 สินค้าอุตสาหกรรมอื่นๆ ร้อยละ 3.2 หมวดผลิตภัณฑ์จากเหมือง สูงขึ้นร้อยละ 6.4 ตามการสูงขึ้นของลิโหนดปีโตรเลียมและก๊าซธรรมชาติร้อยละ 6.0 แร่โลหะและแร่อื่นๆ ร้อยละ 5.1 เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า ดัชนีราคาผู้ผลิตลดลงร้อยละ 0.4 เฉลี่ยช่วงเดือน (มกราคม-พฤศจิกายน 2558) เทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2557 ลดลงร้อยละ 4.2

ดัชนีราคาวัสดุก่อสร้าง เดือนพฤศจิกายน 2558 มีค่าเท่ากับ 117.1 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน ลดลงร้อยละ 6.7 ซึ่งดัชนีราคาที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ หมวดซีเมนต์ลดลงร้อยละ 4.6 หมวดผลิตภัณฑ์คอนกรีตลดลงร้อยละ 2.5 หมวดเหล็กและผลิตภัณฑ์เหล็กลดลงร้อยละ 19.5 หมวดอุปกรณ์ไฟฟ้าและประปาลดลงร้อยละ 5.4 และหมวดวัสดุก่อสร้างอื่นๆ ลดลงร้อยละ 3.0 เนื่องจากวัตถุดิบราคาลดลงตามราคาปิโตรเลียม ราคาเหล็กในตลาดโลกลดลง และมีเหล็กจากจีนเข้าสู่ตลาดในประเทศมาก หมวดดัชนีราคาที่สูงขึ้น ได้แก่ หมวดไม้และผลิตภัณฑ์ไม้สูงขึ้นร้อยละ 0.7 เนื่องจากต้นทุนด้านการบริหารจัดการสูงขึ้น หมวดสินค้าที่ดัชนีราคาไม่เปลี่ยนแปลง ได้แก่ หมวดกระเบื้อง หมวดวัสดุฉนวนผิว และหมวดสุขภัณฑ์ เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า ดัชนีราคาวัสดุก่อสร้างปรับตัวลดลงร้อยละ 0.8 และเฉลี่ยเดือน (มกราคม-พฤศจิกายน 2558) เทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2557 ลดลงร้อยละ 4.9

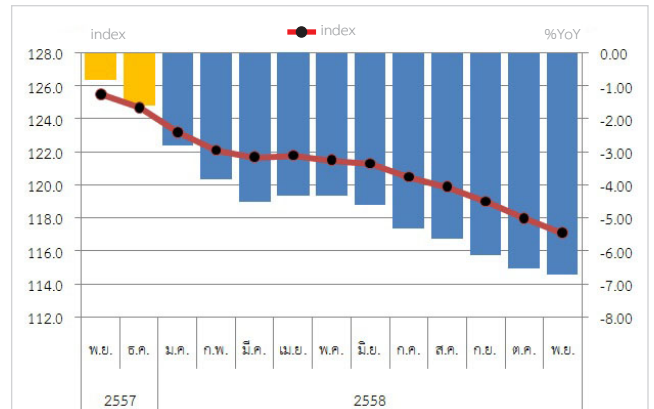
ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป (ปี 2554 = 100)

ดัชนีราคาผู้ผลิต (ปี 2553 = 100)

ดัชนีราคาวัสดุก่อสร้าง (ปี 2548 = 100)

การค้าระหว่างประเทศของไทย : ตุลาคม 2558

การค้าระหว่างประเทศของไทย

	มูลค่า		การเปลี่ยนแปลง (%YoY)	
	ตุลาคม 58	ม.ค.-ต.ค. 2558	ตุลาคม 58	ม.ค.-ต.ค. 2558
ส่งออก	18,566	180,129	-8.11	-5.32
นำเข้า	16,465	170,270	-18.21	-11.27
ดุลการค้า	2,101	9,859		

สินค้าและตลาดส่งออก 5 อันดับแรก เดือน ต.ค. 58

สินค้า	มูลค่า	Δ (%YoY)	สัดส่วน (%)	ประเทศ	มูลค่า	Δ (%YoY)	สัดส่วน (%)
รถยนต์และส่วนประกอบ	2,256	0.2	12.2	สหรัฐอเมริกา	2,186	-1.4	11.8
เครื่องคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ	1,623	1.4	8.7	จีน	2,157	-3.7	11.6
อัญมณีและเครื่องประดับ	943	29.0	5.1	ญี่ปุ่น	1,627	-13.9	8.8
แผงวงจรไฟฟ้า	720	10.4	3.9	ฮ่องกง	976	2.4	5.3
น้ำมันสำเร็จรูป	718	-29.4	3.9	ออสเตรเลีย	916	-1.3	4.9

สินค้าและแหล่งนำเข้า 5 อันดับแรก เดือน ต.ค. 58

สินค้า	มูลค่า	Δ (%YoY)	สัดส่วน (%)	ประเทศ	มูลค่า	Δ (%YoY)	สัดส่วน (%)
เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ	1,572	-11.3	9.6	จีน	3,780	4.9	23.0
เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ	1,547	10.5	9.4	ญี่ปุ่น	2,565	-17.3	15.6
น้ำมันดิบ	1,321	-55.7	8.0	สหรัฐอเมริกา	1,360	14.3	8.3
ส่วนประกอบและอุปกรณ์ยานยนต์	991	28.7	6.0	มาเลเซีย	1,026	-13.8	6.2
เคมีภัณฑ์	959	-26.8	5.8	ไต้หวัน	641	-14.3	3.9

ดัชนีราคาส่งออก-นำเข้า

ดัชนีราคา	การเปลี่ยนแปลง (%MoM)			การเปลี่ยนแปลง (%YoY)	
	ส.ค. 58	ก.ย. 58	ต.ค. 58	ต.ค. 58	ม.ค.-ต.ค. 58
ส่งออก	-0.7	-0.4	0.1	-2.7	-2.2
นำเข้า	-2.3	-1.6	-0.1	-11.5	-10.8

การส่งออก

เดือนตุลาคม 2558 มีมูลค่า 18,566 ล้านเหรียญสหรัฐ ลดลงร้อยละ 8.11 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน โดยสินค้าเกษตร/อุตสาหกรรมเกษตร ภาพรวมลดลงร้อยละ 10.3 จากการลดลงของข้าว (-17.6%) ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง (-11.4%) ยางพารา (-7.6%) อาหารทะเลแช่แข็งและแปรรูป (-25.8%) ในขณะที่น้ำตาล (+5.4%) ผักผลไม้สดแช่แข็งกระป๋องและแปรรูป (+7.2%) ปรับเพิ่มขึ้น ส่วนสินค้าอุตสาหกรรมสำคัญ ภาพรวมลดลงร้อยละ 6.6 จากการลดลงของน้ำมันสำเร็จรูป (-29.4%) เม็ดพลาสติก (-21.4%) ในขณะที่รถยนต์และอุปกรณ์ (+0.2%) คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ (+1.4%) ปรับเพิ่มขึ้น ตลาดส่งออกสำคัญของไทย 5 ลำดับแรก ได้แก่ สหรัฐอเมริกา (-1.4%) จีน (-3.7%) ญี่ปุ่น (-13.9%) ฮ่องกง (+2.4%) ออสเตรเลีย (-1.3%)

ระยะ 10 เดือนของปี 58 (ม.ค.-ต.ค.) มีมูลค่า 180,129 ล้านเหรียญสหรัฐ ลดลงร้อยละ 5.32 โดยสินค้าเกษตร/อุตสาหกรรมเกษตร ภาพรวมลดลงร้อยละ 7.2 จากการลดลงของยางพารา (-15.4%) ข้าว (-14.7%) อาหารทะเลแช่แข็งและแปรรูป (-15.3%) ในขณะที่ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง (+1.8%) น้ำตาล (+1.7%) ผักผลไม้สดแช่แข็งและแปรรูป (+0.6%) ปรับเพิ่มขึ้น ส่วนสินค้าอุตสาหกรรมสำคัญ ภาพรวมลดลงร้อยละ 3.4 จากการลดลงของคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ (-2.8%) น้ำมันสำเร็จรูป (-27.5%) เม็ดพลาสติก (-14.4%) ในขณะที่รถยนต์และอุปกรณ์ (+3.9%) อัญมณีและเครื่องประดับ (+12.5%) ปรับเพิ่มขึ้น ตลาดส่งออกสำคัญของไทย 5 ลำดับแรก ได้แก่ สหรัฐอเมริกา (+2.3%) จีน (-4.9%) ญี่ปุ่น (-7.7%) ฮ่องกง (-6.6%) และมาเลเซีย (-17.2%)

การนำเข้า

เดือนตุลาคม 2558 มีมูลค่า 16,465 ล้านเหรียญสหรัฐ ลดลงร้อยละ 18.21 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน โดยเป็นการลดลงของน้ำมันดิบ (-55.7%) เคมีภัณฑ์ (-26.8%) เครื่องจักรกล (-11.3%) ขณะที่เครื่องจักรไฟฟ้า (+10.5%) ส่วนประกอบยานยนต์ (+28.7%) ปรับเพิ่มขึ้น แหล่งนำเข้าสำคัญของไทย 5 อันดับแรก ได้แก่ จีน (+4.9%) ญี่ปุ่น (-17.3%) สหรัฐอเมริกา (+14.3%) มาเลเซีย (-13.8%) ไต้หวัน (-14.3%)

ระยะ 10 เดือนของปี 58 (ม.ค.-ต.ค.) มีมูลค่า 170,270 ล้านเหรียญสหรัฐ ลดลงร้อยละ 11.27 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยเป็นการลดลงของน้ำมันดิบ (-41.7%) เครื่องจักรกล (-9.6%) เคมีภัณฑ์ (-8.7%) เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ (-14.1%) ขณะที่เครื่องจักรไฟฟ้า ปรับเพิ่มขึ้น (+1.4%) แหล่งนำเข้าสำคัญของไทย 5 อันดับแรก ได้แก่ จีน (+7.4%) ญี่ปุ่น (-11.6%) สหรัฐอเมริกา (+0.7%) มาเลเซีย (-5.3%) และสหรัฐอเมริกา (-33.3%)

ดุลการค้า

เดือนตุลาคม 2558 เกิดดุลการค้ามูลค่า 2,101 ล้านเหรียญสหรัฐ
ระยะ 10 เดือนของปี 58 (ม.ค.-ต.ค.) เกิดดุลการค้ามูลค่า 9,859 ล้านเหรียญสหรัฐ

ราคาสินค้าส่งออก

ดัชนีราคาสินค้าส่งออกเดือนตุลาคม 2558 อยู่ที่ 95.6 (ปี 2555=100) ลดลงร้อยละ 2.7 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน จากการลดลงของดัชนีราคาส่งออกทุกหมวดสินค้า ได้แก่ หมวดสินค้าอุตสาหกรรม ลดลงร้อยละ 1.7 หมวดสินค้าแร่และเชื้อเพลิง ลดลงร้อยละ 8.8 หมวดสินค้าเกษตรกรรม ลดลงร้อยละ 5.9 หมวดสินค้าอุตสาหกรรมเกษตร ลดลงร้อยละ 3.2

ราคาสินค้านำเข้า

ดัชนีราคาสินค้านำเข้าเดือนตุลาคม 2558 อยู่ที่ 83.9 (ปี 2555=100) ลดลงร้อยละ 11.5 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน จากการลดลงของดัชนีราคานำเข้าทุกหมวดสินค้า ได้แก่ หมวดสินค้าเชื้อเพลิงลดลงร้อยละ 39.4 หมวดสินค้าทุนลดลงร้อยละ 2.8 หมวดสินค้าสินค้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูปลดลงร้อยละ 5.2 หมวดสินค้าอุปโภคบริโภค ลดลงร้อยละ 1.9 และหมวดยานพาหนะและอุปกรณ์การขนส่งลดลงร้อยละ 5.8

สถานการณ์ราคากองคำ ราคาน้ำมัน อัตราแลกเปลี่ยน และราคาสินค้าเกษตร : พฤศจิกายน 2558

ราคากองคำ

ราคากองคำเดือนพฤศจิกายนโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 18,490 บาท ลดลงร้อยละ 5.53 เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า ราคากองคำปรับตัวลดลงเนื่องจากได้รับแรงกดดันจากการแข็งค่าของสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งการแข็งค่าของเงินดอลลาร์จะส่งผลให้ทองคำซึ่งซื้อขายในรูปสกุลเงินดอลลาร์นั้น มีราคาแพงขึ้นสำหรับผู้ถือสกุลเงินอื่นๆ และส่งผลไม่น่าดึงดูดใจให้นักลงทุนเข้าซื้อ นอกจากนี้ ทองคำยังได้รับแรงกดดันจากกระแสคาดการณ์ที่ว่า ธนาคารกลางสหรัฐฯ (เฟด) อาจจะปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยในเดือนธันวาคมนี้

ราคาน้ำมัน

ราคาน้ำมันดิบเดือนพฤศจิกายนปรับตัวลดลง โดยราคาน้ำมันดิบ WTI เฉลี่ยอยู่ที่ 42.92 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล ปรับตัวลดลงจากเดือนก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ 46.39 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล สาเหตุจากค่าเงินดอลลาร์สหรัฐที่แข็งค่าขึ้นมากเมื่อเทียบกับเงินสกุลอื่นๆ ซึ่งค่าเงินที่แข็งค่าขึ้นนั้นเนื่องจากมีความเป็นไปได้ที่ธนาคารกลางสหรัฐฯ (เฟด) จะปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยในเดือน ธ.ค. นี้ หลังเศรษฐกิจสหรัฐฯ เริ่มมีทิศทางขยายตัว โดยเฉพาะตลาดแรงงานที่ฟื้นตัวดีขึ้นมาก นอกจากนี้ ราคาน้ำมันดิบยังได้รับแรงกดดันจากปริมาณการผลิตน้ำมันดิบของรัสเซียที่ยังคงปรับตัวเพิ่มขึ้นต่อเนื่องในเดือน ต.ค. จากการที่ผู้ผลิตในรัสเซียต้องการรักษาส่วนแบ่งการตลาดจากผู้ผลิตในกลุ่มโอเปกที่มีการเพิ่มกำลังการผลิตและมีการส่งออกมากในระดับที่สูงขึ้นซึ่งปัจจัยดังกล่าวสร้างแรงกดดันต่อราคาน้ำมันอย่างมากว่าภาวะอุปทานน้ำมันดิบส่วนเกินจะยังคงไม่มีแนวโน้มที่จะคลี่คลายในเร็วนี้แม้ว่าปริมาณการผลิตน้ำมันดิบของสหรัฐฯ จะปรับลดลงก็ตาม

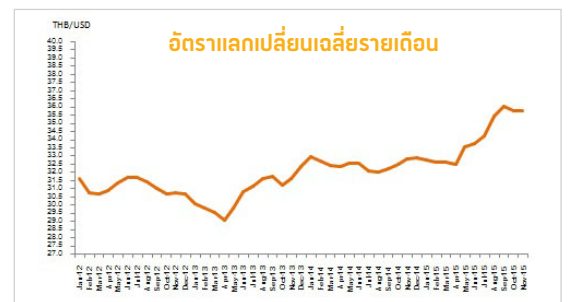
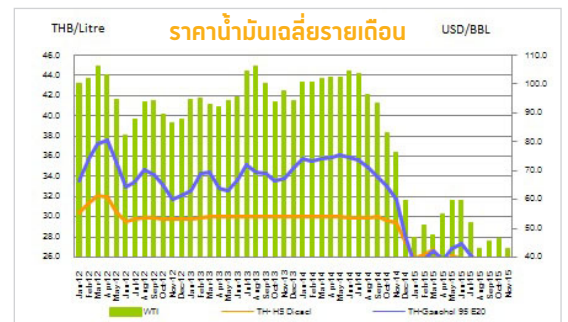
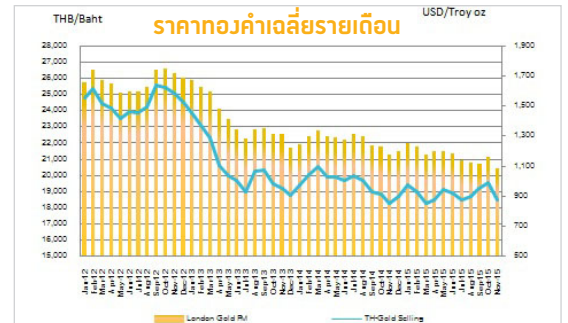
อัตราแลกเปลี่ยน

ค่าเงินบาทเดือนพฤศจิกายนอ่อนค่าลงเล็กน้อย โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 35.78 บาท ต่อเหรียญสหรัฐ อ่อนค่าจาก 35.72 บาทต่อเหรียญสหรัฐ เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า เนื่องจากค่าเงินดอลลาร์สหรัฐที่แข็งค่าขึ้นขานรับมาตรการทางการเงินของธนาคารกลางสหรัฐฯ (เฟด) ที่จะปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยในเดือน ธ.ค. นี้ หลังเศรษฐกิจสหรัฐฯ เริ่มมีทิศทางขยายตัว นอกจากนี้แล้วค่าเงินบาทยังได้รับแรงกดดันจากการประกาศตัวเลขเศรษฐกิจที่น่าผิดหวังของประเทศจีน

สินค้าเกษตร

ข้าว ราคาขายส่งเฉลี่ยข้าวขาว 5% (ใหม่) ปรับตัวลดลงจากเดือนตุลาคม 2558 จากราคา 1,199.50 บาท/100 กิโลกรัม เป็น 1,187.50 บาท/100 กิโลกรัม และราคาขายส่งเฉลี่ยข้าวหอมมะลิ 100% ชั้น 2 (ใหม่) ปรับตัวลดลงจาก 2,703.50 บาท/100 กิโลกรัม เป็น 2,542.50 บาท/100 กิโลกรัม เนื่องจากปริมาณผลผลิตข้าวออกสู่ตลาดพร้อมกันจำนวนมาก ทำให้ชาวนาเร่งเก็บเกี่ยวและนำข้าวเปลือกขายให้โรงสี ในขณะที่อุปสงค์ข้าวในตลาดมีปริมาณจำกัด รวมถึงคำสั่งซื้อข้าวจากต่างประเทศยังมีไม่มากนัก ซึ่งส่งผลให้ราคาข้าวปรับตัวลดลง โดยรัฐบาลมีมาตรการช่วยเหลือชาวนาภายใต้โครงการรับจำนำข้าวยุ่งฉาง ซึ่งที่ผ่านมาชาวนายังไม่ทราบถึงโครงการนี้เท่าที่ควร ดังนั้น ธ.ก.ส. ควรเร่งทำความเข้าใจกับชาวนาให้นำข้าวไปฝากเก็บที่ยุงฉาง เพื่อไม่ให้ราคาตกต่ำมากไปกว่านี้

ยางพารา ราคาขายแผ่นรมควันชั้น 3 และราคาขายแท่ง STR 20 (ราคาเฉลี่ย ณ ท่าเรือกรุงเทพฯ และท่าเรือสงขลา) เดือนพฤศจิกายน 2558 เฉลี่ยอยู่ที่กิโลกรัมละ 44.11 บาท และ 42.15 บาท ตามลำดับ โดยปรับตัวลดลงจากเดือนตุลาคม 2558 ร้อยละ 6.72 และ 6.02 ตามลำดับ ซึ่งการที่ราคายางลดลงเป็นผลมาจากราคาน้ำมันปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่อง ทำให้ราคายางสังเคราะห์ถูกลงและผู้บริโภคหันไปใช้ยางสังเคราะห์เพิ่มขึ้น ประกอบกับการชะลอตัวของเศรษฐกิจจีนส่งผลให้อุปสงค์ยางขบเซาขณะเดียวกันสต็อกยางพาราของจีนมีปริมาณสูง

ราคาสินค้ารายเดือน

สินค้า	เดือน	ต.ค.58	พ.ย.58	%Δ (MOM)	ม.ค.-พ.ย. 57	ม.ค.-พ.ย. 58	%Δ (YOY)
ข้าว : (Baht/100Kg)							
ข้าวขาว 5% (ใหม่)		1,199.50	1,187.50	-1.00	1,226.13	1,185.30	-3.33
ข้าวหอมมะลิ 100% ชั้น 2		2,703.50	2,542.50	-5.96	2,984.68	2,747.73	-7.94
ยางพารา : (Baht/Kg)							
แผ่นรมควัน ชั้น 3 (f.o.b)		47.28	44.11	-6.72	64.71	54.82	-15.28
ยางแท่ง STR20 (f.o.b)		44.85	42.15	-6.02	56.63	47.92	-15.38
ทองคำ							
ลอนดอน PM (USD/Troy oz.)		1,160.05	1,083.83	-6.57	1,272.18	1,168.46	-8.15
ไทย (THB/Baht)		19,572.00	18,490.00	-5.53	19,566.22	18,884.18	-3.49
น้ำมันดิบ : (USD/BBL)							
WTI		46.39	42.92	-7.48	96.35	49.91	-48.20
อัตราแลกเปลี่ยน							
THB/USD		35.72	35.78	0.16	32.44	34.09	5.08

กระแสความนิยมเฟอร์นิเจอร์ไทยในรัสเซียเติบโตอย่างต่อเนื่อง สินค้าเด่นที่ได้รับความนิยมสูง ได้แก่ เก้าอี้หนังทำด้วยโลหะด้านนอก เฟอร์นิเจอร์ประเภทไม้ เป็นต้น ตลาดสินค้าประเภทเฟอร์นิเจอร์ของรัสเซียมีแนวโน้มที่จะขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นผลมาจากการขยายตัวของตลาดอสังหาริมทรัพย์ โดยมีการก่อสร้างที่อยู่อาศัยและอาคารสำนักงาน เพิ่มขึ้นมากในกรุงมอสโกและเมืองอื่นๆ ในประเทศรัสเซีย ดังนั้น จึงมีโอกาสดีที่ไทยจะสามารถขยายการส่งออกสินค้าประเภทนี้ไปประเทศรัสเซีย กลุ่มเป้าหมายสำคัญ ได้แก่ **กลุ่มบน** : จะสนใจสินค้าที่มีรูปแบบที่ทันสมัยและผลิตจากวัสดุธรรมชาติและเป็นการผลิตโดยใช้ฝีมือ ดังนั้น ราคาสินค้าในกลุ่มนี้จึงมีราคาสูงระหว่าง 5,000-7,000 เหรียญสหรัฐ จำนวนผู้บริโภคสินค้าประเภทนี้มีน้อยเพียงร้อยละ 1-1.5 ของประชากรรัสเซียทั้งหมดแต่เป็นผู้ซื้อระดับมหาเศรษฐี และ**กลุ่มกลาง** : ต้องเป็นสินค้าที่มีรูปแบบทันสมัย เป็นสินค้าที่ผลิตจากวัสดุสังเคราะห์แทนการใช้วัสดุจากธรรมชาติและผลิตโดยเครื่องจักรกล ราคาจะอยู่ระหว่าง 1,000-4,000 เหรียญสหรัฐ จำนวนผู้บริโภคมีประมาณร้อยละ 60-70 ในเมืองใหญ่ และร้อยละ 40-50 ในเมืองเล็ก ส่วนระดับล่างอาจต้องเผชิญความท้าทายจากการแข่งขันที่รุนแรงโดยเฉพาะกับผู้ผลิตรัสเซียเอง ผู้สนใจตลาดรัสเซียสามารถติดต่อผู้นำเข้า MS. ELENA KORNEEVA บริษัท EtnoGalerey Co.,Ltd. ได้ที่ E-mail : etnogalerey@mail.ru และ Website : www.etno-galerey.ru

เมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายนที่ผ่านมา คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบมาตรการส่งเสริมให้ไทยเป็นศูนย์กลางการวิจัย พัฒนา หรือทดสอบสมรรถนะยานยนต์ต้นแบบในภูมิภาค เพื่อเป็นการส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ในประเทศไทย และลดค่าใช้จ่ายด้านการทดสอบฯ ด้วยการมีศูนย์ทดสอบยานยนต์ในไทยเอง โดยจะมีการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรสำหรับรถยนต์และจักรยานยนต์ต้นแบบ เพื่อสนับสนุนการต่อยอดอุตสาหกรรมนี้มากขึ้น เพื่อดันไทยขึ้นแทนผู้นำยานยนต์ไฮเทคแห่งอาเซียน สอดคล้องกับยานยนต์หลายค่ายที่ตั้งเป้าให้ไทยเป็นศูนย์กลางยานยนต์ของภูมิภาค อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรไทยให้เข้าถึงเทคโนโลยีที่ทันสมัยอีกด้วย เนื่องจากจะเปิดโอกาสให้สถาบันการศึกษาได้เข้าไปเยี่ยมชมและทัศนศึกษาได้มากขึ้นด้วย

ชาวโลมชาวติดใจอาหารไทยนำเข้าเพิ่ม ชาวสำแจ่งว่าเมื่อกลางเดือนพฤศจิกายน นายโทมัสชิน ประธานสมาคมผู้นำเข้าเกาหลีใต้เปิดเผยหลังเข้าพบฯฯพณฯ ฉัตรชัย สาริกัลยะ รมว. เกษตรและสหกรณ์ ว่าช่วง 4 เดือนที่ผ่านมา มีบริษัทเกาหลี 185 คนจาก 120 บริษัท มาเยี่ยมผู้ผลิตไทยเพื่อนำเข้าผลิตภัณฑ์อาหารจากไทย เนื่องจากนิยมอาหารไทยมากขึ้น เป็นผลจากการที่ชาวเกาหลีได้มาท่องเที่ยวไทยเพิ่ม ขณะที่นักลงทุนเกาหลีก็หลังไหลสู่อาเซียนอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีประสบการณ์เกี่ยวกับอาหารไทยมากขึ้น ประกอบกับอาหารไทยมีรสชาติดี และได้มาตรฐาน โดยสินค้าที่ได้รับความนิยมสูง ได้แก่ มะม่วง (ได้รับความนิยมสูงสุด ส่วนแบ่งตลาดไทย 54% ของการนำเข้าทั้งหมด) กล้วย แอปเปิ้ล ลูกพลับ สตรอว์เบอร์รี และ ไข่ปรุงสุก/ไข่ยาง จึงขอแนะนำผู้นำเข้าอาหารสำคัญในเกาหลี ได้แก่ Mr.Kwang-Shik บริษัท Yejooonara Co.,Ltd, E-Mail : yejoo153@korea.com, Website : www.yejoo153.co.kr

ประเทศกัมพูชามีแนวโน้มความต้องการสินค้าอาหารและเครื่องดื่มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เป็นผลจากการขยายตัวของเศรษฐกิจ จำนวนนักท่องเที่ยวและจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้น แต่อุตสาหกรรมการผลิตอาหารภายในประเทศยังไม่เพียงพอต่อความต้องการที่ขยายตัวอย่างรวดเร็ว จึงจำเป็นต้องมีการนำเข้าอาหารและเครื่องดื่มในปริมาณค่อนข้างสูงโดยในปี 2557 ถึง 1,271.13 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยเป็นการนำเข้าจากไทยสูงสุดเป็นสัดส่วน 77% ของการนำเข้าทั้งหมด ผู้สนใจสามารถติดต่อผู้นำเข้าสำคัญได้ ดังนี้ Mr.Heng Hang Meng (President), Lucky Market Group, E-mail : micatv5@online.com.kh หรือ Mr.Him Tri (Managing Director), Tang Seng Trading, E-mail : tangseng@camintel.com โอกาสดีๆ อย่างนี้หาไม่ได้แล้ว